

- כ בש"א (תל-אביב-יפו) 151632/07
- ת"א (תל-אביב-יפו) 17937/05

1. מור מסלובסטי שושנה

2. שטיינברג זיו

נגד

ביבס יהודה

בית משפט השלום תל-אביב-יפו

[19.04.2007]

כב' השופטת נועה גרוסמן

בשם המבקשים - עו"ד כנפי נמרוד

בשם המשיב - עו"ד לידרמן דני

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין, אשר ניתן ביום 26.5.05, בהעדר כתב הגנה מטעם הנתבעים 1 ו-2 (להלן: "המבקשים").

טענות הצדדים:

בתצהיר, אשר צורף לבקשה, טוענת המבקשת 1, כי ביום 26.12.06 התקבל אצלה מכתב מאת ב"כ המשיב, אשר מוען הן אליה והן למבקש 2, ממנו נודע להם לראשונה כי ניתן כנגדם פסק דין לטובת המשיב.

עוד טוענת המבקשת 1, כי ביום 1.3.05 נערך דיון בפני כבוד הרשמת עפרון בבקשת המשיב לעיכוב יציאת המבקשים מהארץ ובמועד זה הומצא כתב התביעה לידי המבקשת 1.

עוד נטען, כי בדיון זה הגיעו הצדדים לפשרה אשר הביאה, לטענת המבקשת 1, לסיום המחלוקת שבין המבקשים למשיב, לרבות בכל הנוגע לכתב התביעה שהוגש על ידי המשיב ולפיכך לא הוגש כתב התגנה מטעם המבקשים.

- כ זאת ועוד, טוענת המבקשת 1, כי המשיב לא המציא לידיהם ו/או לבא כוחם העתק מן הבקשה שהוגשה למתן פסק דין בהעדר הגנה וכי למבקשים הגנה טובה בפני התובענה. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, כתב התביעה נמסר כדת וכדין בדיון אשר התקיים בבית משפט ולפיכך כל

טענה של ביטול פסק הדין מנימוקי "צדק" דינה להידחות.

עוד טוען המשיב, כי המדובר בפסק דין אשר ניתן לפני למעלה משנה וחצי והמבקשים התעלמו באופן מודע ומרצון מההליך המשפטי.

עוד נטען, כי אין למבקשים הגנה כנגד התביעה.

לטענת המשיב, המבקשת 1 אישרה בחתימתה על אישור המסירה את קבלת כתב התביעה וההזמנה לדין, בדיון אשר התקיים ביום 1.3.05.

בנוסף, הסכמת הצדדים, אשר קיבלה תוקף של החלטה איננה ניתנת לפרשנות שכן צויין בה במפורש, כי אין בהסכמת הצדדים כדי לפגוע בזכות המשיב להמשיך ולתבוע עד לסכום כמופיע בכתב התביעה, קרי ההליכים בתביעה ממשיכים.

כך אף הצהיר המבקש 2 במסגרת התחייבות הבלתי חוזרת אשר נחתמה במשרדו של ב"כ המשיב. עוד נטען כי, משהומצא כתב התביעה כדין, הרי שבהתאם לתקנה 97 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 אין צורך בקבלת תגובת הצד שכנגד לבקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה. עוד טוען המשיב, כי המבקשת 1 מציגה גרסה חדשה אשר מהווה הודאת בעל דין. זאת בניגוד לגרסה הראשונית של המבקשים, לפיה ההשקעות היו לצורך עסקה אחת בלבד.

לטענתו, אין כל הסבר למחדל המבקשים והמצאת גרסת הגנה חדשה כנגד התביעה ומשכך יש להשאיר את פסק הדין על כנו.

בתשובת המבקשים לתגובת המשיב, טוענים המבקשים, כי למשיב היה ידוע כי המבקשים מיוצגים על ידי עו"ד. חרף זאת, בחר המשיב שלא להמציא לידי בא כח המבקשים באותה עת, העתק מהבקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה.

עוד טוענים המבקשים, כי בהחלטת בית המשפט מיום 1.3.05 אכן צוין כי אין בהתחייבות המבקשים כלפי המשיב כדי לפגוע בזכותו של זה האחרון להמשיך ולתבוע את הסכום נשוא התביעה אך יחד עם זאת, לא צויין בהחלטה כי בכוונת המשיב להמשיך בהליכים כנגד המבקשים ו/או כי אין בפשרה כדי לעכב את בירור התביעה ו/או כי על המבקשים להגיש כתב הגנה תוך פרק זמן מסוים. עוד נטען, כי הפשרה שהושגה היתה כדי לסיים את מלוא המחלוקות שנתגלעו בין הצדדים, לרבות אלו נשוא כתב התביעה.

לטענת המבקשים, על המשיב היתה חובה ליידע אותם בדבר הבקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה, במיוחד נוכח הסכם הפשרה. לשיטתם, סיכויי הגנתם גבוהים.

דיון:

ביטול מתוקף שיקול דעת בית המשפט:

תקנה 201 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות") קובעת:

"201. ביטול החלטה על פי צד אחד

ניתנה החלטה על פי צד אחד או שניתנה באין כתבי טענות מצד שני והגיש בעל הדין שנגדו ניתנה החלטה בקשת ביטול תוך 30 ימים מיום שהומצאה לו החלטה, רשאי בית המשפט או הרשם שנתנו את החלטה- לבטלה..."

הלכה פסוקה היא, כי:-

"פסק דין אשר ניתן שלא כהלכה ... רשאי הנתבע לדרוש את ביטולו מתוך חובת הצדק..."²

פסק דין כזה פגום הנהו, ומשום כך אין לקיימו, תהא אשר תהא הגנת הנתבע לגופו של עניין, שכן בידי כל אדם קנויה הזכות שלא יינתן נגדו פסק דין, אפילו פסק דין נכון וצודק, אלא בדרך משפטית תקינה" (ע"א 64/53 יששכר כהן נ' שלום יצחקי, פ"ד ח 395, 397 כמצוטט אצל א' גורון סוגיות בסדר דין אזרחי, תשנ"ט - 1999, מהדורה חמישית בעמ' 260).

כן נקבע, כי:-

"בבקשה לביטול פסק דין על פי צד אחד, שניתן בשל אי התייצבותו של המבקש, יש לבחון מהי הסיבה לאי התייצבות ומהם סיכויי ההצלחה של המבקש, אם יבוטל פסק הדין.

ככל שהתשובה לאחת מן השאלות משכנעת יותר ובעלת משקל, קטן המשקל שיש לייחס לתשובה האחרת."

(שם, בעמ' 260).

לטענת המבקשים, סברו הם לתומם כי הפשרה אליה הגיעו עם המשיב, במסגרת הבקשה לצו עיכוב יציאה מהארץ, הביאה לסיום המחלוקות בין הצדדים, לרבות בכל הנוגע לכתב התביעה שהוגש על ידי המשיב וזאת עד שיתקבל פסק דין בהליך המתנהל על ידם בטנזניה ולפיכך לא הוגש כתב הגנה מטעמם.

מנגד טוען המשיב, כי הסכמת ב"כ הצדדים, אשר קיבלה תוקף של החלטה, אינה ניתנת לפרשנות שכן הצדדים הסכימו כי ההליכים בתיק יימשכו כסדרם. במידה והסכם הפשרה היה מביא לסיום כל המחלוקות כפי שהבינו המבקשים, הרי הדבר היה מוצא את ביטויו באופן מפורש בהסכם.

על אף מחדלם של המבקשים, אשר לא הגישו כתב הגנה, נראה כי ההסבר המפורט בבקשה לרבות בתצהיר המצורף לה באשר לפרשנות הסכם הפשרה יכול להצביע על סיבה סבירה שאינה עולה כדי זלזול בהליכי בית המשפט.

כלל הוא כי בית המשפט יבכר דיון ענייני ולגופו של עניין על פני הכרעה חד צדדית המיוסדת על טעמים פורמאליסטיים שבסדרי דין. כל עוד לא מגלה בית המשפט זלזול בוטה בהליכיו וכל עוד קיימת הגנה לכאורית אין זה ראוי לסגור את שערי בית המשפט בפני המבקשים.

איזון אינטרסים:

יש לאזן בין זכותם של המבקשים מצד אחד, כי ינתן להם יומם בבית המשפט והגנתם תיבחן לגופה ללא העדפות פרוצדוראליות, לבין זכותו של המשיב לקדם ענייניו ללא שהיות. יש לבחון איפוא את סיכויי ההגנה לגופם. על מחדלים פרוצדוראליים, ניתן לכפר בפסיקת הוצאות. אמנם טרם הוגש כתב הגנה מטעם המבקשים, אולם טוענת המבקשת 1, בתצהיר המצורף לבקשת המבקשים, כי המבקשים לא הסתירו ו/או העלימו כספים ו/או נתונים מהמשיב וכי המדובר בהתקשרות עסקית שלא צלחה, ובעקבותיה מבקש המשיב להשיב לו את הכספים שהושקעו על ידו. עוד טוענת המבקשת 1 בתצהירה, כי בין המבקשים למשיב ו/או למיכה לא נכרת הסכם בדבר הקמת חברה משותפת וכל שסוכם הוא על שיתוף פעולה לצורך ביצוע עסקת זהב באמצעות המבקשים וכן סוכם כי הרווח הצפוי להתקבל בגין העסקה יתחלק בין הצדדים כך ש-1/3 מהרווח הצפוי יועבר למבקשים והיתרה תתחלק בין המשיב למיכה בחלקים שווים. לטענת המבקשת 1, אין למבקשים מידע בדבר מי עמד מאחורי ההעברות הכספיות שנעשו לחשבון החברה אשר התאגדה בטנזניה לצורך העסקה. עוד טוענים המבקשים, כי לא התחייבו לרשום את מניות החברה על שם המשיב ו/או על שם אחרים ולפיכך לא הפרו כל התחייבות. יש משקל המבקשים, כי הם נפלו קורבן למעשה מרמה של קבוצת מקומיים אשר גזלו את כספם לרבות את כספו של המשיב ולפיכך דין טענת המרמה כנגד המבקשים להידחות.

די בכך, בשלב זה כדי להצביע על הגנה ראויה לכאורה.

סיכום:

לאור האמור לעיל ועל מנת למנוע גרימת נזק בלתי הפיך למבקשים, יש לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין מיום 26.5.05.

בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום להשית חיוב בהוצאות.

המזכירות תקבע מועד לדין קדם משפט, עפ"י היומן.

ניתנה היום א' באייר, תשס"ז (19 באפריל 2007) בהעדר הצדדים.